

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre . . . . . 8 korona.
 Fél évre . . . . . 4 "
 Negyedévre . . . . . 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-uteza 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Jól van.

*Meglehet figyelni, hogy mi hát a jelszó
 Most és örökké a delegácsióban,
 Pár betű az egész, rövid és ártatlan,
 Mindenre azt mondják kedélyesen: jól van.*

*Jól van, hogy ágyu kell, új és drága ágyu,
 Meg hogy hajó is kell, sok hajó és ladik,
 Aki megszávassa valóságos belső
 Titkos tanácsossá majd felavattatik.*

*Jól van, hogy a tenger hadfölszerelésből
 Minél kevesebb jut a magyar iparnak,
 Delegátus urak kabátjára ezért
 Fényes és csillogó rendjeleket varrnak.*

*Jól van, ha a magyar kérdéseket intés
 S azt hissi, választ kap, Krieghammeren kifog,
 Es begombolkosik s röviden feleli:
 Urak, es bisalmas, hja urak, es titok.*

Bámulatos olcsó árban

beszerezhető

=== kész férfi ruhák ===
SZANTÓ MÓR és TÁRSÁNÁL
 a Bika szállodával szemben.

Garantirozott hírek.

(§) **Névmagyarosítás.** Dr. Wolaffka Nándor makáriai püspök, ki lassanként debreczeni czivissé hasonul át, a maga részéről azzal járul hozzá saját jubileuma fényének emeléséhez, hogy idegen hangzásu nevét megmagyarosítja — *Mén-Maróthra!*

(§) **A szatmári Pappok.** A szatmári papok eddig irgalmas testvérek voltak, most 2 Papp nagyon irgalmatlan testvérnek bizonyult. Az egyik Papp, mert nem hitt a mennyben s pokolban most felmagasztosul az akasztófára. *Zsoldics* szintén az akasztófán kapja meg iszonyu tettének *zsoldját*.

(!) **Márk Endre** kellem, szellem és báj ögrófurat, a szent sir rend lovagját, és a „Csak kardlappal üsd“ czimü örmesterek asztaltársaságának disztagját a belügyminiszter a vidéki temetők országos főfelügyelőjévé nevezte ki.

(X) **Börze-adó.** A börzén a *Kohn-ok*, *Stern-ek* és *Náci-k* között nagy *kohn-stern-náci-öt* idézett elő a börze adó behozatala. Az új adó a tőzsdén játszó *börze-jéből* az állam börzejébe (erszény) fogja a sok pénzt *áthegeđülni* a nagy Hegedüs nótája szerint.

(§§) **A kvótaemelés mellett** Széll Kálmán miniszterelnök 3 óráig beszélt és ennél *drágább* szónoklatot még nem pipált az ország. Minden óráért — egy perczent kvóta-emelés!

(**) **Mendelovics Lajos** régész, ki tavaly egy reczipiált cseppetvűt vásárolt, felcsapott zoologusnak. Ugyanis egy kopaszfejű külföldi csoda-bagolyt s egy pisze csőrű nőtény verebet keresztezés czéljából már is bekaliczázott az „Olajütő“ melletti majorjában.

(&) **Dr. Berger Bandi** az „angol klub“ szünetelelése óta állandóan Shakespearrel álmodik s éjjel után háromnegyed egy órakor angolul beszél önmagával.

(?) **Haladás.** A nemes város ismét egy újabb humánus intézkedést léptetett életbe. Az eddigi kofasátrák helyébe a piacra *sütő kemenczék*et állítottatott fel. Azonban kár, hogy előbb a szépitészeti bizottság véleményét nem kérte ki a nagytekintetű tanács.

(♂) **Hejczeg Nákó** hir szerint a burokhöz utazott, hogy ottan „asszonyregementet“ szervezzen és fegyverfogásra betanítsa. A rossz nyelvek beszélnek, hogy azért ment Transzválba, mert itthol már elfogyott a puska, pora.

(♂) **Nyiregyházáról** vesszük a hirt, hogy *Rubos* Árpád ismert fa-talista születésnapja alkalmából 69 koreszmát szerencsételtetett önbecsü látogatásával.

(♂) **Nagy feltűnést keltett** tegnap az „*Angol királynő*“ éttermében egy fiatal pár megjelenése. A csinos nő, ki rózsaszínü selyem blouzt és fekete szemeket viselt, étlapot vett a kezébe. Férje ragyogó tekintettel szólt hozzá: „Parancsolj lekem bármit, s azonnal hozni fogják!“ A nő dunántuli tájszólassal fordult a pinczérhez, s ezeket mondta: „Hozzon nekem *Rózsa Lajostól* egy naturzöld selyemruhát!“

Stettenheim utánzatok.

A harangozó azt hiszi, hogy azért van dél, mert ő harangozik.

Ne mulass fogorvossal, mert ha elkiáltod magad a cigányának) hogy huzzad, — kihuzza a fogadat.

Tragikum.

— Rimek sorok nélkül. —

Előadja: Márk Endre.

. . . . Ősz.
. . . . Nász.
. . . . Nősz.
. . . . Lóssz! ?
. . . . Bősz.
. . . . Csősz.
. . . . Pász.

A debreczeni tót klub első estélye.

— Saját tudósítónktól. —

Irta: Medzihradzski Mirosláv.

[Folytatás és vége.]

Határozatilag kimondatott továbbá, hogy a klubnak főfeladata lesz a sakkot, e szép társas játékot, gyakorolni, ámbár a korelnök úgy vélekedett, hogy tud ő ennél szebb társas játékot is! (A szemérmes *Balogh* Ferencz elpirul.) A kártya-játékok közül csakis a tarokk türetek meg, mogyoróra; a ferbli és az alsós kaláber (*Harsányi* Guszti harsány ellenzése daczára) számüzetnek.

Kovácsi Kálmán, a nagy tehetségű fiatal poéta, ki nagy merészséggel kapaszkodik a költészet Krivánjára, frenetikus hatás mellett szavalta el a kalmi versét, mely így kezdődött:

„Dám czi popiszku dorász, ti betyárszki, bitangu számaru!“

A Homért és Vergiliust megszégyenítő pattogó hexameterek annyira föllekesítették a társaságot, hogy mindenki a legjobb étvágygyal ült le a vacsorához.

A menu krumpliból állott, mindenféle változatban és alakban. Volt francia krumpli is, az orosz-francia barátság jelképéül. A korelnök kívánságára sült krumplit is szolgáltak fel. A poharakban krámpampuli csillagott, melynek édes nedve csakhamar fölwillanyozta az egész társaságot. A krámpampuli készítésének receptjét *Papp* László városi vegyész elkérte, mert a városi szeszkereskedésben meg akarja honosítani ezen nemes italt, melytől Szvatupluk hajdanában annyira berugott, hogy egy fehér löert eladta az egész országát Árpád vezérnek.

Perczről-perczre emelkedett a hangulat. *Tóth* Laczi elkezdte a kapi-vári nótát. Hangja nem is harsogott, hanem üvöltött. Sziv-tépően hangzott a nóta:

— „Ja parobek szkapusan,
Nye mam zsenu, lyem szom szam;
Ej naczo mije, naczo mlada zsena:
Ked ja mam zoszebu doszcz trapenya!“ —

Magyarul:

— Én vagyok a kapi [i] legény,
Nőtlenül édegelek én;
Minek nekem fiatal feleség:
Mikor a baj magamnak is elég! —

Tapsvihar követte a *Tóth* Laczi nótáját. Ettől felbuzdulva, *Csiky* Lajos, a lelkes 48-as hazafi, gyönyörű mezo-szoprán hangján, a branyiszközi szomorú

nótával esalt könyeket a szemekbe. De hogy is ne sirunk volna ezen a nótán :

— „Dolu od Branyiszka
Csecse woda bisztra,
Nye mozsem, hejh, zasztavicz !
Frajirecska piszna
Za drueho isla,
Nye mozsem, hejh, zabranyciz !“ —

Magyarul :

— Le a Branyiszkórul
Szép tiszta víz tódul,
Föl nem tartóztathatom !
Takaros szeretöm
Másnak a neje lön,
Nem akadályozhatom ! —

Matherny lutheránus esperesnek a meghatottságtól potyogtak a könyei. Sirva borult a *Csiky* Lajos nyakába s ennek mindkét orcáját megcsókolta. *Matherny*, nagy megindulásában, ennél még tovább is ment : a klub tagjait nov. 10-ikére, *Luther* Márton születése napjára, meginválta saját uri házához juh-turós-galuskás vacsorára. (A nagytiszteletű ur ugyanis arra számít, hogy akkorára a tót klub megbukik s a vacsora elmarad !) *Konrád* János, a lutheránus mézes-kalácsos, lutheránus szokás szerint jobb kezével megvakarván a bal fülét, azon hazafias ajánlatot tette, hogy ezen lutheránus klub-estélyen finom zsidó-kenyérrel kedveskedik a klub tagjainak. A komoly képű *Zalai* Márk, a kettős könyvvitel nagy mestere, erre azt jegyezte meg, hogy a *Konrád* zsidó-kenyerénél jobb a — pászka !

A mozgékony *Hódy* Béla ezalatt előkerítette kedvenc cigány-primását, *Kacsarit*, ki azonnal ráhuzott a híres tót táncz-nótára :

— „Po-za bucski,
po-za krak,
Chto viskocsi
budze chlap !“ —

(Magyarul ezt már csak prózában tudjuk visszaadni, ilyen formán : Tölgyfa mögött, bokor mögött, az a legény, ki ráugrik !)

A hegedü hangjaira *Kun* Bélát is megszállotta a poétai ihlet s hogy konkurencziát csináljon *Kovácsi* Kálmánnak, ezt a verset rögtönözte :

— „Szívhez szóló nótát muzsikál Kacsari,
Ki a szemekből a könyvet kifacsari !“

Máthé Berti, az alföldi takarékpénztár pénztárnoka, közkívánatra eltánczolta a pozabucskit. Még honvéd korában tanulta ezt a tánczot, midőn Eperjes tájkán a Hurbán drotárjait tánczoltatta.

A legnagyobb váltó leszámítolásaért sem kapott még *Máthé* Berti olyan lelkes ovációzt, mint ezért a tánczért. Irigyelte is tőle a nagy dícsőséget *Budaházy* Miklós, ki rheumája miatt már nem képes tánczolni, holott azt állítja, hogy ő valamikor ügyesebben eltánczolta a pozabucskit, mint kollegája. Ő Felső Gömörben, a Kohut-hegy alján, a tótok igazi fészkeben, tanulta meg a pozabucskit, de — sajnos — ma már nem lenne képes abból tánczleczkét adni.

Rózsa Sándor (Van-e, ki e nevet nem ismeri ?) a következő tószót tartotta :

Tisztelt sodronyos szlávok ! Annyi tót nóta után daloljunk már egy magyar nótát is, mert én már úgy érzem, hogy a ránczos száru eszímám bocskorra vál-

tozott át ! (Felkiáltások : Kezdje el maga a szónok a magyar nótát !)

Rózsa Sándor el is kezdte :

— Hajnalban, hajnal előtt,
Rózsafa nyilik a . . . kollégium előtt !

A klub diák tagjai segítettek *Rózsa* Sándornak a nótázásban, majd maguk a diákok kezdték el a következő nótát :

— Kéret engem a tanár,
Hogy menjek hozzája . . .
Hejh, anyám, a tanár
Valamennyi . . .

Itt azonban egyszerre félbe szakadt a nóta, mert *Csiky* Lajos, a rector-professzor, olyan haragos pillantást vetett rájuk, hogy a diákok nem merték eldallolni azt, a mit éreztek !

A vaskalaposság így nyomja el az ifjuság fenkölt érzelmét !

Ezen kinos incidens után kezdetét vette az estély legfényesebb pontja : a sakk-játék *Hódy* Béla ev. ref. egyházi mindenés és *Hajdu* Zsigmond püspöki titkár közt. Az egész társaság kibiczelt a játszóknek. *Hajdu* Zsigmond csakhamar sarokba szorította *Hódy* Bélát, ki azonban leleményes eszével feltalálta magát s futójával egy hatalmas lóugrást tévén, így kiáltott föl diadalmasan :

Jesce Polska nie zginela ! Sakk !

Hajdu Zsigmond csak bámult egy darabig a vakmerő huzáson és nem tudta egyszerre megérteni, hogy miként kaphatott ő sakkot ? De aztán, mikor magához tért ámulatából, egész nyugodtan elütötte a futót, 4 lépés távolságból, a királylyal ! Ekkor meg *Hódy* Béla bámult el !

Végre is úgy kipusztították egymás figuráit, hogy mindegyik félnek csak a királya maradt meg. Az első sakk-játszma tehát eldöntetlen maradt. A korelnök által kitűzött díjért, a családi czimeres szép tajték-pipáért, a jövő estélyen fognak a klub sakk-matadorjai versenyre szállani. (Ifj *Hódy* Béla erősen reménykedik, hogy ő viszi el apja elől a pipát ! S ez nem is lehetetlen !)

A sakkjáték után korelnök az estélyt viharos Szláva ! kiáltások közt berekesztette.

Hiányos lenne tudósításunk, ha pótlólag föl nem említenők, hogy a notabilitások közt jelen volt *Koncz* Ákos is, kit a klub tagjai — az Angliával való háboru esetén — tábori papnak fognak magukkal vinni s e miatt megkérték, hogy skartba tett reverendáját gondosan őrizze !

Az estélyen, bár meg volt rá hiva, *Széll* Farkas nem jelent meg. Ő ezen idő alatt, a végelgyengülésben szenvedő angol klubban, egyedül hallgatta tenger mormogását s hamleti töprengésbe mert a „to be, or not to be“ nagy kérdése felett !

Lapunk zártakor arról értesülünk, hogy *Vályi* János eperjesi orosz püspök (Alláh növesse hosszúra a szakállát !) táviratilag áldását küldte a debreczeni tót klubra. A korelnök térdre borulva olvasta föl a papi fejedelem sürgönyét s háromszor keresztet vetve magára, ezen buzgó imádság epedezett ajakán :

„Vidzis, Jankó, Magyarország !
Széles bocskor, veres nadrág !“

A falusi plébánián.

Mégis szép a férfiaktól, hogy oly gyöngédek a nőekkel szemben. A plébános ur haragszik a zsidókra, mégis elfogadja gyónásra a zsidó lányokat is.

Furesa, hogy itt falun a fiatal menyecskék mind este végzik hivatalos dolgaikat a plébánián.

Azt nem tudom megmagyarázni, hogy a plébános urnak a nagyköpenyegben miért drágább a hangja, mint a kis ingben?

Ugy látszik az ur a holta után is csak ur marad. A szegény embert nem kíséri a plébános ur, csak a faluvégi hidig, aztán ott hagyja mint Sz. Pál az oláhokat. Bezzeg kimegy a gazdaggal akár esik akár fuj egész a temetőig.

A fiatal leányok gyónása mindég tovább tart a plébános urnál, mint az idős asszonyoké, pedig azoknak csak kevesebb a bűnök.

Miért nem is ad az Isten vagy hat gyereket az ilyen házhoz, ahol minden megvan, legalább nem unna az ember annyira magát.

Definíció.

Multkor azt kérdezte tőlem	E kérdéstől jöhet bárki
Egy fiatal szép kis lány:	Egy kevéssé zavarba,
Mi a csók tulajdonképen,	Feleletet mégis leltem,
Megmondani nem tudnám?	S mily csoda — ezt felfogta!
Hallott ők már erről sokszor,	Pedig a magyarázatom,
Magyarázták is neki,	Rövid volt — ám <i>csattanó</i> , —
De, bár nagyon figyelt akkor,	Ajkán égett az én csókom,
Nem tudta megérteni.	Im a definíció.

Szomjas Péter

városi lendőr.

Na még ilyen könnyen se kerestem vóna öt pengőt, ha a Szoboszlóru bejött *Kecskeköröm* nevű bürrös zsidó el nem bolondított vóna. A mint a Rákóczi-utczán ácsorgok elibem áll nagy pihegve egy vin kisasszony, oszt elkezd valamit kitsigbe esetten magyarázni nimetül, nem érttem belüle egy szót se, hanem érdeklődissel níztem hogy hogy mozog az egisz fog-sora, mert még ilyen közélrül nem láttam, hogy mikip níz ki az a fog, a mit a Deési fog nyüvész óslágjából vásárolnak az uri högyek, mellettem fülelt *Kecskeköröm* is, ü tüle kérdeztem oszt meg, hogy mit beszilt a kisasszony, ü oszt tuttomra atta, hogy a vin högy kedves kutyája elveszett, de csak nimetül ért a kutya is, oszt szalad ha kajátják, hogy Herkules komm her, oszt ad a kisasszony öt pengőt, ha megleli oszt elviszi hozzá a Gyöngyvirág uccezába.

Na hát mindent elkövetek hogy meglejjem a mélyen tisztelt kutyát, de csuffá magam nem teszem, hogy urazzak egy dögöt, már akár milyen derik kutya is, csak kijabálom oszt jártamban, hogy Kulesz! Kulesz! olyan hangosan, hogy beleizadtam, elment mellettem több kutya is, de egy sem értett rulla, gyanum vót egy nagy feketire, egisz közel mentem hozzá, de hiába szólítottam, hogy Kulesz! Kulesz!, hát még elszalatt, egyszer csak jön *Kecskeköröm*, lerakta a bürt a talyigárul, meglátja a nagy feketit, elkiáltja hogy Herr Kulesz menten ott termett mellette, oszt két lábra állt a nimet kutya, oszt haza vitte a kisasszonynak a Gyöngyvirág uccezába, én meg majd elkezdtem sirni bánatomban, mert olyan vót, mintha a kezembül adtam vóna ki az öt pengőt, később ahogy oszt elbeszilttem *Mihályi* felőgyelgő urnak aszt mondta, te marha hisz csak olyan neve az a Herkules annak a kutyának, mint neked a Péter, nem azt jelenti az, hogy urnak kell a kutyát szólítani, a f. . . . a szádat.

Büntetés után.

A Kohn Simi kikerülvén a dunkliból, sétálni megy.

Az utczán a főhadnagy rákiált:

— Hé! Infanterista! miért nem szalutál?

— Jelentek oláson fűhadnagy ór, oztat gondoltam, hadj még mindig faséba vadjonk edjmással.

Egy szép asszony mondásai.

Jobban fél az asszony az ősz hajtól, mint a szerelmi csalódásoktól.

Az asszony lelkét meg lehet törni, de nem lehet megfosztani illuzióitól.

Fiatal leány és öreg asszony egyformán ábrándoznak, az egyik a multról, a másik a jövőről.

Némely asszony nem azért szeret, hogy viszontszeressük, hanem csak azért, hogy ő szeressen.

Eredmény.

Bankár: Ön akar a vöm lenni. Hiszen még alig lehet husz esztendős. Ugyan micsoda eredményeket ért el már az élethen?

Ifju: Kérem már kétszer *oltottak* be kitünő eredménnyel.

Óda a tiszaháti nótáriushos!

Tisztelem a nótárius urat!
Tömesse be azt a hitvány kutat!
Ott a Tisza, van víz elég benne,
Ha bor volna: nekem kevés lenne!

Minek a víz ezen a világon?
Még mosdási célra is utálok!
Csak a bor az, a mi táplál, éltet,
Boros hordó: meghalok te érted!

Nyelves asszony az én feleségem,
Nem hágy békét sohase én nékem,
Eleserélném őt egy hordó borral
S dicsekedném borvirágos orral!

Amott kéklik Kaszony szőlő-hegye,
Boristennek kedvencz lakó-helye,
Holnap reggel arra vészem utam,
Tartson velem nótárius uram!

Befogad ott bennünket a pincze,
Benne rejtve hegyek folyó kincse,
Jó borban fog fürödni a gége
S berugás lesz versemnek a vége!

Irtam szomjamban:
Tisza-Adonyban.

(K. B.)

Tyukodi Lőrinczné

társalgása a pércsisoron.

Mán meg arrul szaval a zujság, hogy hova teszik az pírcsi sort. Jaj lelkem, nagyon megvannak maguk bukva. Mer nem ott az píjacz, ahova maguk meg az főméryök ur teszi, hanem ott az píjacz *ahun én vagyok la!*

Most meg azt a panaszt tettik az tekintetes főkapitány urnál, hogy mikor az nacscságák alkudnak az falusi parasztnál az csirkére, meg libára, hogy én vagyok az, aki kikapom az kezükből az csirkét.

Itt süjje gygyek el ebbe a minitiunba, ha igaz!
(De nem igazában mondom.)

Üzleti világ.

— Mit? Az apósod még most sem fizette ki a hozományt?

— Nem, mert *hitelbe* vettem el a leányát.

Színház, Irodalom.

Egy hetenként megjelenő vidéki ujság művészeti rovata a következő kritikával szolgált olvasóinak az ott időző vándor operette-, népszínmű-, dráma-, vígjáték- és opera-társulat előadásai alkalmából:

Hétfőn a „Szent-Iván éji álom” című Shakespeare-tragédia ment kitünően összevágó előadásban és sok statisztával. Valóban kár, hogy *Bájlaki* Miranda kisasszonyt, a kiváló tragikát a második felvonás után baleset érte, t. i. kiszakadt a trikója. Minthogy a baleseten a gyorsan előhívott színházi szabónő sem tudott kellőképen segíteni, a kisasszony rokonszenves szerepét elhagyták a különben sikerült tragédiából. *Bájlaki* Miranda kisasszony azonban megígérte, hogy az elmaradt szerepet a legközelebbi darabba fogja beszurni.

Kedden a „Szulamith” című dalmű adatott pazar kiállítással. Ebben különösen hatásos volt a komikus által e darabhoz irt *apothesis*, melyben a ballet fűgét mutat a publikumnak. Az előadást azonban egy kellemetlen incidens zavarta meg. A második felvonás alatt ugyanis egy helybeli vegyeskereskedés egyik segédje, aki mint utólag kiderült, nagyfoku sörivás miatt beszámíthatatlan állapotban került a színházba, azt kiáltotta a színpadra a primadonnának:

— Jöjjön el a lakásomra!

A tettet a tüzoltóság azonnal eltávolította a karatról.

Szerdán az 1001. év című látványosság került színre. Árpádot *Bájlaki* Miranda kisasszony domborította gyönyörűen. *Bájlaki* k. a. különösen az alsóbb regiszterekben mindenkit megindított hangjával. Valóban kár, hogy a tehetséges művésznő magasabb hangokat nem tud énekelni.

Csütörtökön az ifj. Dumas rég nem adott drámáját a „Nők barátját” mutatták be. A darab, melynek előadása alatt a sugó végkép berekedt, nagyon hosszadalmas és egy szellemes helyzet sincs benne. Azért tehát megbukott.

Szombaton ülte meg a társulat 25 éves jubileumát, mely ép oly fényes volt, mint tavaly a mátészalkai, a hol a társaság fennállásának öröme a „Goldstein Számi” adatott. A czimszerepet maga az igazgató adta, ki az első felvonás kupléiba ügyesen beszötte direktori pályájának rögzös történetét. A sikerült előadást csak egy rőt szakállu fiatal ember zavarta meg, aki a 3-ik felvonás előtt magával akarta vinni a színpad-előtti zongoráról a polgármester új szalmakalapját, mely még csak négy esztendő.

Az élesszemű polgármester azonban idejekorán észrevette a rablást és nagy lélekjelenléttel egy tölgyfa széket vágott az ipséhez, aki erre saját kalapját is elhagyva, az ablakon át menekült. A bátor polgármestert a közönség zajosan megtapsolta.

Vasárnapra rendkívüli műélvezetet ígér a színpad. Az igazgató ugyanis, ki semmiféle áldozattól sem riad vissza, a színmű irodalom legujabb termékei közül megszerezte a „Királyfogás” előadási jogát s a premiért vasárnap tartja meg. Ennek az estnek érdekességét emelni fogja városunk polgármesterének vendégszereplése, ki a *Királyfogás* második felvonásában a krakkói érseket fogja személyesíteni.

Gólya Friczi a légyotton.

Rózsaszínü levelet kaptam. Tőle jött. Ő írta, a szőke-haju szépség, a kis nevelőnő. Rendez-vouszt adott pénteken délután öt órakor a nagyerdőre.

Őszintén mondhatom rendkívüli izgatottság fogott el egész héten, úgy éreztem, mintha az első alapvizsgám előtt állottam volna, éreztem hogy össze kell szednem minden tudásomat, és valamennyi tiszta fehéremümet. Péntek reggel már öt órakor szerettem volna künn lenni az árnyas fák alatt, azonban visszatartott a tömérdek irodai munka. Délután előfogott a repülési vágy: szállni akartam léggömbön, rohanni villamoson, nyargalni equi-

pagen, tekintettel azonban gyenge financialis helyzetemre, csak abban állapotodtam meg, hogy a helyierdekű kisvonaton megyek a 4 óra 30 perccsel.

E kitűzött időben rohantam a Deák utcán felfelé a megállóhoz.

Egyetlen eset életemben a mikor későn érkeztem és egyetlen pillanat a helyierdekű vaspályák élettörténetében a mikor a vonat hamarabb indult.

Kétségbe voltam esve. Tudtam, hogy ha most föl nem jutok, felőráig várhatok.

Kiabálni kezdtem a vonat és a kalauz után. — Szerencsémre helyi érdekű gőzvasutunk akként van szabályozva, hogy a pasasérok ha lekésnek rohanhatnak utánna megállíthatják, vagy pedig menet közben ugrálhatnak fel.

Ennek köszönhettem én is, hogy följuthattam.

Első perczben azt hittem, hogy tévedésből a tehervonatra szállottam fel, de röktön meggyőződtem, hogy a kocsik teraszán, csupán a libakerti kofák s a nagyerdei vendéglős hetese szállítják rakodmányaikat. Tehát megnyugodtam. Gondolataim kezdtek messze szállni, a szőke haju nevelőnő után s képzeletben a nagyerdőn voltam . . . . . pedig még csak a Bika szállónál álltunk. Első egyetlen eset s ép ez alkalommal fordult elő, hogy helyi érdekű viczinálisunk erdőre induló vasutja, a baromvásártéri vaspálya egyetlen vonatának esatlakozását várva, mely forgalmi akadályok miatt csupán ez alkalommal késett (állítólag Lengyel Imrét szállította) husz perczig várakozott.

Végre eljutottunk a nagy templomig, melynek órája rémesen kondította az ötöt. Éreztem, hogy hideg verejték gyöngyözik a homlokomon. Kezdettem rosszul lenni.

Ekkor visszatoltak a Bika felé. Azt hittem, hogy közeledünk az északi pólushoz. Szédülés fogott el. Kirázott a hideg. A főtéri sinpálya egyik vonalán 2

Női Kabátok, Gallérok, Kalapok, Gyermek ruhák, Blousok, Nap- és esőernyők, Nyakkendők legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árak mellett

nap óta áll egy teherkocsi, melyből a szenet hordták ki s így csak egy sinpár lévén szabad, meg kell várni az erdőről jövő vonatot, csupán öt percznyi késéssel. Kezdettem Hamlett temetői mondásait hangoztatni a kis vasut feltalálója, készítője és behozója ellen. Majd áldani kezdettem a világ forgalom, a helyi érdek és a haladás uttörőit. Citáltam *Zalai Márk* gondolatjaiból minek hatása alatt megindultunk újra. Végre a nagyerdei faszorba érkezünk, a robogó vonatról egyszerre megpillantottam Őt a szőke nevelőnőt. Láz fogott el. Rohantam a kocsi belsejéből ki a terraszra az ajtóhoz, melyet az udvarias kalauz észrevevén szándékomat, sietve nyitott fel.

Éreztem hogy repülök a légben, a nagyerdei esti fuvalom ragad magával, boldogságom tetőpontját éri, ott vagyok közvetlen ő mellette, éreztem ajkai lehelletét. Végre . . . . .

De mindezt csak éreztem . . . . .

Nem ugrottam le.

Mert mielőtt mindez megtörtént volna, észrevettem egy felírást, a főkapitány szigorú rendeletét, melynek karhatalommal is bár, de mindannyiszor érvényt szereznek az ellen *ki menetközben leugrik a kisvonatról.*

Igy történt aztán, hogy kivittek a nagyerdőre, s a légyott elmaradt, tehát majd máskor írok a szőke kis nevelőnőről.

Zoli.

Kuriózum.

Végtelen dühében a végleteig ment.

A mértföldek, melyek őt kedvesétől elválaszták, mérhetetlenek voltak.

A kép egyes alakjai, alaktalanok voltak.

A vak ember minden sértésnek szemet hunyt.

Diri Dongó üzenetei.

Dr. Stefi. A vers és a többi üzenettel sem közölhető. Nagyobb részét nem is ő írta, hanem csak leírta. Egyáltalán hagyjon fel írkalásaival.

Kísérletek. Nagyon is gyöngye kísérletek. A tinta jó és a papiros is. Csak még a hozzávaló ügyesség hiányzik.

Zoli. (Pozsony.) Mai számunkban hozzuk. A másik a jövő számban lát nyomdafestéket.

Elzüllött. Elég, ha ő elzüllött szegény. Más ne zülljön tőle se el, se össze, se szét.

Lurkó. Ötletes, ügyes dolgok. Szí-

vesen látjuk máskor is.

Vidéki. Ha csütörtök estig beérkezik, akkor jöhet.

Kiadó és laptulajdonos:

S Z É K E L Y J.

csakis

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

Nyilt-tér.

Szenzációs árleszállítás.

**Kabátok, Gallérok,
Blouzok, Napernyők
Diszitett női kalapokban**

Rózsza Lajosnál

kistemplom-basár.

Kérem a czégre ügyelni!

Van szerencsém a t. közönséggel tudatni, hogy

férfi ruha és szabó üzletemet

az „Angol Divat“ helyiségébe helyeztem át és a mai kor-
nak megfelelően rendeztem be, úgy hogy a legkényesebb
izlést is kielégíthetem.

Kérem a t. közönség további párfogását.

Maradtam kiváló tisztelettel

K A T Z H E R M A N .

Kérem a czégre ügyelni!

GZICZÓ LAJOS

GIZIPÉSZ MESTER

**Debreczen, Piacz-utcza 12. szám.
(Stenczinger-ház.)**

Ajánlja dusan berendezett saját gyártmányu kész
férfi- és női czipő raktárát
a legolcsóbb árak mellett.

Vidéki megrendelések minta czipő beküldése
szerint páronként jutányos ár és pontos kiszolgálás
mellett eszközöltenek. — Meg nem felelő czipők ki-
cseréltenek. — Mérték utáni megrendelések a legujabb
divat szerint készíttetnek el.

A „Debreczeni szőlő és bortermelő szövetkezet“
igazgatósága 1899. évi saját termésű kitünő

asztali borait

a kisebb fogyasztók részére is hozzáférhetővé óhajtván tenni,
elhatározta, hogy a míg a készlet tart, 60—100 literes mennyi-
ségben is forgalomba hozza.

A szövetkezetnek a kicsinybeni eladásra is vannak hordói,
a melyek a vevőnek a bekerülési árban rendelkezésére állanak.

A fajborok minőség szerint különböző árúak. Árjegyzékkel
szívesen szolgál a szövetkezet irodája (Piacz-utcza 9. sz.) hova
a megrendelések is intézendők. A megrendelt bor átvehető min-
den hétfőn és pénteken délelőtt 11 óráig.

☞ Máskor a pincze nincs nyitva. ☜

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.

FÓGEL GYULA

óras — optikus

Várad-utcza, a Corsó-kávéházzal éppen szemben.

A legolcsóbb üzlet e szakmában!

Óra javítás . . . . . 80 kr.	Ébresztő óra . . . . . 1 frt 95 kr.
Üveg . . . . . 10—15 kr.	Nickl órák . . . . . 2 frttól.
Mutató . . . . . 10—15 kr.	Ezüst órák . . . . . 2 frttól.

Tiszta uj, finom ezüst 3 fedeles remontoár óra 5 frt 50 kr.

Szemüvegek és zwickerek (közönséges és egész finom) a
legnagyobb választékban meglepő olcsó árban.

Ócska aranyat készpénzért megveszek (esetleg zálogcédulát is.)

Óra javításért, ugyszinte uj órákért jótállást vállalok.

Butorok

Szabott árak mellett a **legolcsóbban**, leg-
nagyobb választékban és szolid kivitelben
csakis a

Killer Ede

dusan berendezett Lutorraktárában kaphatók

**Debreczen, Főpiacz a főtözsdevel
szemben.**

Nyilatkozat.

Alulírott ezennel kijelentem, hogy mai na-
pon összes áruraktáramat és boltberendezése-
met **Székely Jenő és Társa** debreczeni
czégnak szabad kézből készpénzért eladtam és
az érte járó összeget hitelezőim kielégítésére
fordítom.

Budapest, 1900. május hó 10-én.

Előttünk:

**Kovács János,
Goldstein Mór,**

Sillinger Mór,

Kis-diófa-utcza 2. sz.

Hivatkozva a fenti nyilatkozatra, van sze-
rencsém az alanti **bámulatos olcsó árakat**
a t. közönség figyelmébe ajánlani:

Női lasting czugos czipők 1 frttól kezdve.

Férfi és női bőrczipők, valódi kézi

munka minden színben 2 frttól kezdve.

Férfi gallér 8 kr. Férfi ingek 78 krtól

óriási választékban. Mindenféle divatos

szalma-kalapok, harisnyák, eső- és nap-

ernyők, leány és fiu ruhák, torna- és

kerékpár ingek stb. gyári áron alól.

Tisztelettel **Székely Jenő és Társa**

Főtér, a Hungária mellett.

Ezelőtt Biedermann-palotában.